

швајцарске државности и традиције. За швајцарски скупштински систем власти се често тврди да је произашао из утицаја америчког и француског политичког уређења при чему се утицај америчког модела огледа у комбинацији начела народног јединства (у Националном савету) и федералног начела (у Савету држава) у структури Савезне скупштине, док се утицај француске политичке праксе препознаје кроз Савезни савет који донекле подсећа на директоријални облик обављања извршно-управне функције. Без обзира на овакве узоре (како примећује Д.М. Поповић) и америчка и француска па донекле и белгијска институционална решења су пропуштена кроз филтер швајцарског искуства и потреба, што је и разлог ефикасности и стабилности швајцарске организације власти успостављене Уставом од 1848, а потврђене и Уставом од 1874. Уставом швајцарске Конференције од 1874. је предвиђено да је Савезна скупштина највиши орган власти и представник народног суверенитета и да је сходно федералном карактеру државе то дводомно тело састављено од Националног савета и Савета држава. Национални савет се састоји од 200 делегата које бирају грађани по изборним регионима, док се Савет држава састоји од 46 делегата које бирају кантони. Као највиша власт у земљи, Савезна скупштина уједињује у своје руке све функције власти а пре свега законодавну коју врше оба дома равноправно, с тим да Устав предвиђа и факултативни законодавни референдум одн. учешће народа у гласању и потврђивању закона. Поред Савезне скупштине (која доноси законе и друге одлуке законског карактера и врши ревизију савезног устава), други најважнији орган државне власти је Савезни савет као највиша извршна власт државе. То је извршни орган Савезне скупштине који она бира на време од 4 године и који се састоји од 7 чланова који се обнављају сваки пут када се бира и Савезна скупштина и то на првом заседању. Као највиша извршна власт – Савезни савет обавља послове у области извршења и непосредног управљања, док је његово учешће у вршењу нормативне функције ограничено јер по Уставу доноси само подзаконске акте. Но у пракси Савет је све више присутан у законодавству јер покреће иницијативу за доношење закона тако да највећи број нацрта закона и одлука подноси или по својој иницијативи или на захтев скупштинских домова. У појединим периодима и ситуацијама Савезни савет је мимо Устава доносио и акте са законском снагом (по овлашћењу Савезне скупштине) чиме је значајно ојачан његов утицај у законодавству, што није у логици са начелом јединства власти које у законодавству искључује присуство и учешће других државних органа сем Савезне скупштине. На челу Савезног савета је председник Конференције и њега именује Савезна скупштина од